

Teorie a praxe znovupoužitelnosti výukových objektů

Čestmír Štuka, Stanislav Štípek

1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Blok VIb | 21. 11. 2008 | 11.30 | sál A

Ukládání výukových materiálů v podobě znovupoužitelných výukových objektů (RLO) zvyšuje jejich hodnotu, dostupnost, ale i cenu. Znakem odlišujícím RLO od jiného výukového objektu je členění, strukturovanost a popis pomocí metadat. Digitální knihovny mohou při dodržení standardů interoperability své výukové objekty efektivně sdílet. Vznikají tak sítě, které umožňují současné vyhledávání, ale poskytují i sofistikovanější služby. Příkladem je API rozhraní pro Moodle, Word a PowerPoint, které umožňuje přímou integraci výukových objektů do těchto aplikací. Při hledání v digitálních knihovnách zjistíme, že v oblasti medicíny je RLO objektů málo. Je tedy koncept znovupoužitelnosti v medicíně životaschopný? V praxi se znovuvyužití výukových objektů vyskytuje. Je to většinou vázáno na výukový obsah s vysokou přidanou hodnotou. Další cestou ke znovupoužitelnosti by mohlo být širší využití wiki, kde absence metadat je kompenzována vyhledáváním podle kontextu klíčových slov a flexibilitou.